

[Jensen-Aale.]

aarligt Tilskud til Planteavl, til Husdyr og til mange andre Ting; vi modtager for saa vidt Almisse, om ikke hver Dag, saa i hvert Tilfælde mange Gange om Aaret. Og hvad saa med Tilskuddet til Grundforbedring? Er det ikke ogsaa Almisse? Nu vil Venstre ganske vist ikke have Grundforbedring i Øjeblikket, men det er ikke, fordi de ikke vil have Tilskud, det har jeg i hvert Fald ikke hørt Tale om, men de vil ikke være med til at sikre Arbejderne en ordentlig Løn, idet de hævder, at Landmændene ikke kan betale den. Venstre kalder sig som alt sagt Landbrugets Repræsentanter, og de har altid, naar vi har drøftet Arbejdernes Forhold, været uvillige overfor Støtte til Arbejderne, men nu er de skam kommet i Udvikling, nu er de kommet saa langt, at de heller ikke vil være med til at støtte deres egne Vælgere. Hvordan de vil forklare det over for deres Vælgere, er det ikke min Sag at sige noget om her, det maa de selv finde paa.

Saa siger man — det blev sagt her, og det er blevet skrevet i Bladene —: Regeringen vil ingenting! Det er i og for sig ingen Nytte til at gentage det, for det er noget, som ethvert Menneske her i Salen ved ikke passer — jeg antager, det gælder baade Tingets Medlemmer og de ærede Tilhørere. Regeringens store Forslag er netop et Bevis paa, at Regeringen *vilde*, der skulde gennemføres en virkelig Hjælp for det betrængte Landbrug. Hvad er det, de to Partier gør? Hvad havde de udrettet, hvis de havde faaet deres Vilje sat igennem? De kan da i hvert Fald ikke komme her og fortælle, at de har udvidet det Forslag, Regeringen har fremsat. De maa erkende, at de har taget Afsnit ud af det og derved bevirket, at der bliver mindre Hjælp til dem, der har den store Gæld, hvilket ogsaa meget stærkt gik igennem den ærede Ordfører for Venstres Tale: nu behøvedes der ingen Dækningsafgift, for man tog Afsnit II ud. Ved at de to Partier tager Rentetilskuddet bort, ødelægger de det hele. Konverteringsforslaget er et ganske udmærket Forslag, men det hjælper ikke i samme Grad i Øjeblikket, som Rentetilskuddet vilde gøre, og de Herrer kan være forvisset om efter de Røster, som har lydt til Udvalget, ogsaa fra Folk ude i Landet, som tilhører de to Partier, at der vil blive lagt Mærke til, hvordan Afstemningen finder Sted her i Landstinget i Dag.

Det eneste, de to Partier har kunnet blive enige om i Udvalget, er som nævnt — ja, paa et vist Tidspunkt var man jo tilsyne-

ladende enig, da havde man fra Venstres Side fuldstændig underkastet sig Det konservative Folkeparti, men det kunde naturligvis ikke holde, det gik ret hurtigt i Stykker, og derfor staar man nu i dette Øjeblik og er uenig; man kan se i Det konservative Partis Organer, at man er i Tvivl om, hvordan egentlig den Sag vil ende i Dag, hvordan Afstemningen vil falde ud o. s. v. — altsaa, jeg vil gentage: det eneste, som man er enig om, er antagelig at stemme dette for Landbruget udmærkede Forslag ned, og saa vil man prøve, som man har gjort hidindtil, at give Regeringen Skylden, paa-staa, at den ikke har vist Forhandlingsvilje, o. s. v., o. s. v. Vi kender det saa udmærket, og det til Trods for, at man ved, at Ansvaret ligger hos de to Flertalspartier her i Tinget, som staar i Opposition til Regeringen og til det Flertal, som Regeringen hviler paa i Folketinget.

Jeg skal ikke paa nærværende Tidspunkt sige noget om Afstemningen, jeg antager, der vil blive Lejlighed til at faa Ordet igen, men saa meget er sikkert, at hvis denne Sag ikke vedtages nogenlunde i den Skikkelse, som Regeringen har forelagt den i, saa paatager de to Partier sig et tungt Ansvar over for det danske Landbrug og derved over for det danske Samfund.

Lange: Jeg skal paa mine Partifællers og egne Vegne anbefale de af os stillede Ændringsforslag, Ændringsforslag Nr. 2 gaar ud paa at fjerne sidste Stykke af I. Afsnits § 1. Vi mener, at de Bestemmelser, dette Afsnit indeholder, er urimelige. Jeg omtalte det ved første Behandling og skal ikke komme nærmere ind paa det her — det affødte jo ved første Behandling en længere Debat. Det Formynderskab for Laantagerne, som man her vil gennemføre, vil sikkert vise sig at være forfejlet, og jeg mener, at det kun er et Udtryk for Bagklogskab, naar man nu har villet lovgive paa dette Omraade.

Ændringsforslag Nr. 5 fører § 3 tilbage til den Skikkelse, den havde, da Forslaget blev fremsat af Regeringen i Folketinget. Der er sket det mærkelige under Behandlingen i Folketinget, at medens man i § 1 fastslaar — det er en af de Ting, der har været mest Uenighed om, men som der til sidst syntes at være opnaaet Enighed om —, at det, der skal gennemføres, er en frivillig Konvertering ogsaa for Hypotekforeningernes Vedkommende, saa har man i Folketinget indføjet Bestemmelser i § 3, der gennemfører Tvangskonvertering af Landhypotekforeningernes Obligationer. Dette kan vi ikke gaa